

ikke så lang tid siden, jeg har sagt det, så jeg kan godt huske det endnu.

Men det glæder mig samtidig, at jeg kan forstå på hr. Jakob Axel Nielsen, at den konservative ordfører egentlig er enig med mig i, at en statistik ikke fører til ligeløn. Det er det, jeg forstår ud af de svar, der er kommet.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg tror også, mit svar til hr. Ole Sohn indikerede, at jeg havde forstået hr. Bent Bøgsteds udsagn således, at man mente, at beskæftigelsesministerens forslag var det mindst skadelige af de to.

Så kan jeg da give hr. Bent Bøgsted ret i, at vi i Det Konservative Folkeparti ikke mener, at lønsstatistik i sig selv giver noget, men det er altså også blevet bekræftet fra de øvrige partiers side, at de ikke mener, at det giver noget i sig selv. Jeg mener blot, at regeringens forslag har den ekstra kvalitet, at det giver mulighed for dialog.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så siger vi tak til denne ordfører og beder fru Lone Dybkjær om at komme på talerstolen som ordfører.

Lone Dybkjær (RV):

Det glæder mig at se, at ministeren bliver mild i blikket, når den radikale ordfører går på talerstolen, det er lidt uvant, men jeg vil så også være mere blid, end jeg ellers normalt ville have været i forbindelse med det her lovforslag.

Jeg vil godt lige inden da sige til hr. Jakob Axel Nielsen, at jeg er fuldstændig bevidst om, at De Konservative er et mandat større. Grunden til, at jeg var lidt for hurtig til at komme på talerstolen, var, at jeg var optaget af at gå op og sige noget til den tidligere ordfører om lønstatistik; desværre havde det jo heller ikke ændret på den parlamentariske situation, selv om de to partier havde været byttet om. Jeg beklager, at jeg var lidt for hurtig på fødderne.

Jeg vil også godt sige, fordi det har været meget fremme i debatten, at vi heller ikke som parti mener, at statistik i sig selv medfører ligeløn. Det er, som om der er nogle af os, der skulle have sagt, at det medfører ligeløn. Det, vi derimod mener, er, at statistik kan være et godt grundlag, hvis man vil forhandle løn, og det er derfor, vi skal have så mange faktuelle oplysninger som muligt.

Så vil jeg tage fat på regeringens forslag. Her må vi jo sige, at det var et uventet forslag i forbindelse med valgkampen, og på den måde skal regeringen da ikke have utak, fordi de siger, at de også er optaget af ligeløn. Vores problem med forslaget er jo, at vi ikke synes, at forslaget er godt nok. Det er klart nok, idet vi selv har haft et andet forslag, som var mere vidtgående end regeringens nuværende forslag. Så det kan sådan set ikke undre.

Det, vi også har bemærket, er, at statsministeren i valgkampen sagde, at hvis det ikke var sådan tilstrækkeligt og alt det der, så måtte man kunne se på det. Det synes jeg er nogle udtalelser vi skal prøve at finde frem, sådan at vi måske kan åbne lidt for et forhandlingsklima.

Nu er det jo rigtigt, at Dansk Folkeparti ikke har sagt, om de vil støtte forslaget eller ej – det har hr. Bøgsted jo meget understreget – og det tror jeg såmænd også at regeringen er ligeglad med; selv om forslaget blev stemt ned, kunne man bare sige, at det var der ikke vilje til i Folketinget.

Kl. 16.20

Alligevel vil jeg meget gerne appellere til regeringen, og herunder altså også ministeren, om, at vi får en lidt bredere diskussion i forbindelse med udvalgsarbejdet for at se, om man ikke kunne opnå et bredt forlig på det her område.

Det ville måske også være hyggeligt for regeringen, at vi på den måde fik det her lovforslag placeret blandt de 80 pct. af det, som bliver gennemført i bred enighed i Folketinget, og at det ikke kommer til at høre til gruppen af de 20 pct., hvor regeringen muligvis må gennemføre det alene med Dansk Folkeparti. For jeg tror på – med al respekt for ordføreren – at uanset hvad der er blevet sagt i dag, er regeringen udmærket klar over, at Dansk Folkeparti nok skal ende med at stemme for forslaget. Sådan er det jo gået meget ofte.

Så synes jeg, der er nogle ting, som vi måske også kunne bruge udvalgsarbejdet til at diskutere. Den første er, hvorfor i alverden vi egentlig har det meget kønsopdelte arbejdsmarked i Danmark. Vi har selvfølgelig nogle historiske forklaringer, men vi fortsætter med at have et meget kønsopdelt arbejdsmarked, i forhold til hvad vi ser i andre lande. Det synes jeg er værd at diskutere, herunder også, hvad vi kan gøre for yderligere at få en større blanding på arbejdsmarkedet, for jeg tror, det vil være godt. Der er selvfølgelig nogle af tingene, vi kender,